

نزای: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ: دِقَّةُ وَجِلِّهِ، وَأَوَّلُهُ وَآخِرُهُ، (وَعَلَانِيَتُهُ وَسِرِّهِ)

له ئه بی هوره یروهه -ره زای خوی لپیئت- ده لپت: پیغمبره -صلی الله علیه وسلم- له کاتی سوجه برنیدا ده فهرموو: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ: دِقَّةُ وَجِلِّهِ، وَأَوَّلُهُ وَآخِرُهُ، وَعَلَانِيَتُهُ وَسِرِّهِ»، واته: «خودایه له هموو «تاوانه کانم خووش به، بچووک وگه وره یان، وسهره تا وکوتایان، وئاشکرا ونهینیان [صه حجه] [موسلم گپراوبه تیه وه]

ئه م نزایه له پروانگه ی باسکردنی ورده کاریه کانی نزایه پاش باسکردنیکی گشتی؛ چونکه نزا کردن په رسته بویه هرکاتیک مروّف نزاکانی دووباره بکاته وه؛ ئه وا په رستنی بو خوی گه وره زیاد ده بیئت، ولهم نزایه دا باسی هموو تاوانه کان ده کات؛ نهین وئاشکرا وئوه ی شاراوبه یه، وچووک وگه وره، ئه مه داناییه که پیغمبره -صلی الله علیه وسلم- ورده کاریه کانی باسکرد پاش باسکردنیکی گشتی، بویه پیوسته مروّف سوور بیئت له سر نزا کردن به و نزایانه ی که له سونه تدا هاتوو؛ چونکه کوّی هموو نزاکانه وه سوودترینیان

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5470>

